

aldeles forbyde, hvad der dog har været almindelig brugt i mange Aar og brugt uden Fare. Jeg troer, at man bør overlade det til Folks frie Villie og lade dem anskaffe Døre for deres Dvne, som de selv finde passende, og man maa ikke overse de mange forskjellige smaa Forhold paa Landet. Vi maae vel huske paa, at her give vi en almindelig Lov, som skal gjælde saavel for den allermindste Mand som for den Allerførste. Naar den ærede Ordfører har anført den Fare, der er ved Trædøre, og saaledes gjentaget det Samme, som han ytrede ved forrige Behandling, at man let kunde faa en saadan Dør ud, naar der var Ild i den, da strider det rigtignok imod min Erfaring, og jeg maa med Hensyn til hans Yttring om, at i en Dvne har man den stærkeste Ild, man nogensinde bruger, gjøre opmærksom paa, at man ikke bruger Dvndøren for Dvnen i den Tid, der er Ild i Dvnen. Og desuden kan den ærede Ordfører maaskee ikke i et eneste Tilfælde paavise, at der er gaaet Ild i et Huus, fordi man har havt en Dvndør af Træ. Det er Grunden, hvorfor jeg har bestræbt mig for at faae dette Forslag frem, nemlig at man ikke som en almindelig Regel skulde paalægge den Mindste som den Største at anskaffe Jerndøre, hvor Forholdene ikke passe dertil, men det skal man overlade til Folk selv at bestemme. Hvad angaaer Forslaget under h til samme Paragraph, som gaaer ud paa, at det sidste Punktum af 1ste Stykke skal bortfalde, nemlig at Ordene: „Over Dvnen bør anbringes et forsvart Løst“, skulle udgaae, maa jeg tillade mig en Bemærkning. Det vil jo være det høitærede Thing bekendt fra mine Udtalelser ved forrige Behandling, at jeg anseer det som noget af det Allerfarligste, at man giver en Lovbestemmelse om, at der skal være Løst over enhver Bagerovne uden Hensyn til de locale Forhold. Der er vel nu af et Fleertal i Udvalget til samme Paragraph stillet det Forslag, at et Brædeløst maa lægges i en Afstand af $\frac{3}{4}$ Alen fra Dvnen, samt at det tillades, at indrette det saaledes, at det kan lægges i løse Lemme, hvor Afstanden kun er $8\frac{1}{2}$ Tomme. Dette er jo vel en Forandring, men om det er en Forbedring, forekommer mig noget tvivlsomt. Jeg seer ikke, hvad Sikkerhed man opnaaer ved

en saadan Bestemmelse; thi gaaer man først saa vidt, at man vil give Tilladelse til, at Løstet maa bestaae af Lemme, saa synes det mig, at den tilsigtede Sikkerhed med Løstet paa det Nærmeste er tabt; thi Lemmene kunne tages fra eller blive staaende aabne, og hvem kan indstaae for, at Lemmene bestandigt ere lukkede, ja, de ere vel nok lukkede den Dag, da Bedkommende venter, at Brandshynet skal foregaae. Jeg synes, at hvis der skal være Sikkerhed ved at have Løst over Dvnene, hvilket jeg nu saa langt fra ikke troer, saa skulde den ialtselv nærmest søges ved at have fast Løst, men mig forekommer det, at der ingen Sikkerhed er deri, og jeg maa lægge til, at Udvalgets Fleertal efter min Mening ogsaa har overseet den væsentlige Omstændighed, at naar man befaler, at der skal være Løst over Dvnen, og deri skulde ligge en betydelig Sikkerhed, skulde Fleertallet med det Samme have befaleet, at der ogsaa skulde være Løst over hele Huset ved Siderne af Dvnen, og ikke alene over det Sted, hvor Dvnen staaer. Men det er ikke Tilfældet med Fleertallets Forslag, og jeg veed virkelig ikke, hvad det nytter til at befale dette, naar Folk dog kunne undlade at lægge Løst ved Siden af Dvnen, hvor Taget dog staaer nærmere Dvnen end ligeover Kammen. Jeg troer, at naar der skal være Løst for Sikkerhedens Skyld, bør det være ialtselv et fast Løst, men, som den høitærede Forsamling bekendt, er jeg aldeles imod denne Bestemmelse og anseer den som absolut farlig. Jeg kan ikke være med til at give en Lovbestemmelse, hvorved man skaber sig en saa farlig Fjende, som man ikke med den tilbørlige Nøagtighed kan vogte, fordi der lægges Løst over Bagerovne; dette er efter min Mening en Fjende, som jeg, hindret ved dette Løst, ikke er istand til at kontrollere, men som dog i et uventet Dieblis kan tilintetgjøre Alt, hvad jeg eier. Derfor sætter jeg stor Pris paa, at man, medens man bager, til enhver Tid kan eftersee, om der er Feil ved Dvnen; deri er den bedste Sikkerhed. Dersom Ilden slaaer igjennem Dvnen, da kan det tørre Løst sandelig ikke yde nogen Sikkerhed mod den, og endnu mindre er der Sikkerhed for, at Ilden ikke slaaer ud ved Siden af Løstet og sætter Ild i Taget, og ved Siden af